

อาหารสมอง

วีรกร ตรีเศศ

นานๆ จะได้ยินนิทานกระตุ่นให้คิดสักเรื่อง จึงขอนามาเล่าต่อ

“...ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีพระราชองค์หนึ่ง เดินทางเพื่อไปเยี่ยมเยียนราษฎร โดยมีทหารรับใช้หลายนายเดินทางร่วมด้วย และมีทหารที่เดินติดตามนายหนึ่งตะโกนออกมาตลอดทางว่า

‘คนเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน’ ‘คนเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน’ ‘คนเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน’

เหตุที่เป็นเช่นนั้นก็เพราะว่า มีทหารระดับเดียวกันไม่ต้องเดินเท้า แต่ขึ้นไปนั่งบนเกี้ยวร่วมกับพระราชาคอยพัดวิให้ จึงทำให้พลทหารเดินเท้าเกิดความไม่พอใจ ทั้งๆ ที่ระดับเดียวกันแต่ทำไมจึงมีความแตกต่างกัน...

‘คนเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน’ ‘คนเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน’ ...จนถึงที่พักแห่งหนึ่งพระราชาก็ให้ทหารผู้นั้นเข้าเฝ้าและสอบถาม

พระราชฯ : ‘ตลอดทางที่เดินทาง ข้าได้ยินเจ้าตะโกนว่า ‘คนเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน’ ‘คนเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน’...ตลอดทางเจ้าหมายความว่าอย่างไร’

ทหาร 1 : ได้แต่ก้มหน้าก้มหน้าไม่ยอมพูดจา

พระราชฯ : งั้นเจ้าลงไปดูที่ข้า ข้างล่างเนี่ยมันมีอะไร

ทหารผู้นั้นจึงรีบวิ่งไปดูอย่างรวดเร็ว พร้อมกลับเข้ามาในเวลาไม่นาน แล้วรายงานต่อพระราชฯว่า

ทหาร 1 : มีไก่อยู่พะยะค่ะ

พระราชฯ : อ้อ ไก่เหวอ, แล้วมีกี่ตัวล่ะ

ทหารผู้นั้นจึงรีบวิ่งไปดูอย่างรวดเร็วอีกครั้ง พร้อมกลับเข้ามารายงานต่อว่า

ทหาร 1 : มีไก่อยู่ 5 ตัวพะยะค่ะ

พระราชฯ : ฮืมมม แล้วมีตัวเมียกี่ตัว ตัวผู้กี่ตัวล่ะ

ทหารผู้นั้นจึงรีบวิ่งไปดูอย่างรวดเร็วอีกครั้ง พร้อมกลับเข้ามารายงานต่ออีกว่า

ทหาร 1 : เป็นตัวเมีย 3 ตัว ตัวผู้ 2 ตัวพะยะค่ะ

พระราชฯ : ฮืมมม แล้วตัวเมียเนี่ย มีสีอะไรบ้าง

มิชุกข้า ทหารผู้นั้นจึงรีบวิ่งไปดูอย่างรวดเร็วอีกครั้ง พร้อมกลับเข้ามาโดยมีอาการเหนื่อยหอบ และรายงานต่ออีกว่า

ทหาร 1 : ตัวเมีย 3 ตัว ทุกตัวมีขนสีดํา เป็นหลัก แต่มีตัวเมียอยู่ตัวหนึ่งมีขน สีเขียว และส้มขึ้นแซมพะยะค่ะ

พระราชฯ : ฮืมมม แล้วไก่เหล่านั้นกำลังทำอะไรอยู่ล่ะ

โดยมิชุกข้า ทหารผู้นั้นจึงรีบวิ่งไปดูอย่างรวดเร็วอีกครั้ง พร้อมกลับเข้ามาโดยอาการเหนื่อยหอบ และรายงานต่ออีกว่า

ทหาร 1 : ไก่กำลังคุ้ยเขี่ยอาหารอยู่พะยะค่ะ

พระราชฯ : ฮืมมม...

คนเหมือนกันแต่ไม่เหมือนกัน

น้ำจิ้มอาหารสมอง

To know what is right and not to do it is the worst cowardice.
(ขงจื้อ : 551 BC-479 BC)
หากรู้ว่าอะไรคือสิ่งที่ถูกต้องแต่ไม่กระทำ นั่นก็คือความขี้ขลาดอย่างเลวร้ายที่สุด

ทันใดนั้น พระราชฯจึงเรียกทหารผู้ที่ได้นั่งอยู่บนเกี้ยวระหว่างเดินทางนั้นเข้ามาบ้าง

ทหาร 2 : มีกระอนไฉไลให้ข้าฯ ได้รับใช้พะยะค่ะ

พระราชฯ : เจ้าลองลงไปดูที่ข้าฯ ข้างล่างเนี่ยมันมีอะไร

ทหาร 2 จึงรีบวิ่งไปดูอย่างรวดเร็ว พร้อมกลับเข้ามาและรายงานต่อพระราชฯว่า

ทหาร 2 : มีไก่อยู่ 5 ตัวพะยะค่ะ เป็นตัวเมีย 3 ตัว ตัวผู้ 2 ตัว กำลังคุ้ยเขี่ยอาหารอยู่พะยะค่ะ และนอกจากนั้น ทุกตัวมีขนสีดํา เป็นหลัก แต่มีตัวเมียอยู่ตัวหนึ่งมีขนสีเขียว และส้มขึ้นแซม สวยงามมากพะยะค่ะ และเท่าที่สังเกตดูจะมีตัวเมียอยู่ตัวหนึ่งที่คาตัวรุ่งเช้าฟรุ้งนิน่าจะออกไข่พะยะค่ะ

จากนั้น พระราชฯจึงหันไปทางทหาร (1) ผู้นั้นแล้วกล่าวว่า ‘คราวนี้เจ้ารู้แล้วหรือยังล่ะว่าทำไมคนเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน’

ฝ่ายทหารผู้นั้นจึงได้แต่ก้มหน้าก้มหน้า...

เรื่องนี้สอนให้รู้ว่า หลายๆ ครั้ง และหลายๆ คน ชอบนำตนไปเปรียบเทียบกับผู้อื่น โดยมองเพียงมุมเดียว คือมุมที่มองแล้วตนเองได้เปรียบ หากคนเรานั้นมองอะไรทั้งสองด้านแล้วก็จะพบว่า คนเหมือนกัน แต่ไม่เหมือนกัน นั้น

เป็นความแตกต่างที่เราควรจะยอมรับ และนอกจากนั้นแล้ว ยังไม่ได้พิจารณาให้ถ่องแท้ว่าจริงๆ แล้ว ผู้นั้นนั้นมีอะไรดีกว่าตัวเราเองหลายอย่าง

ดังนั้น หากเราลองทำใจเป็นกลาง จะพบว่า นิ้วมือของเราเองนั้นทั้ง 5 นิ้วก็ยังสั้นยาวไม่เท่ากัน ประโยชน์ใช้สอยก็ต่างกัน แต่เราก็

พยายามดูแลนิ้วทั้งห้าอย่างเท่าเทียมกัน แต่เมื่อเรานำไปเปรียบเทียบกับนิ้วเท้า เราก็จะพบอีกว่ามี 5 นิ้วเหมือนกัน ประโยชน์ก็มีแตกต่างกัน”

แตกต่างกัน มิได้หมายความว่าต้องด้อยกว่ากัน แต่สมควรได้รับการดูแลอย่างเสมอหน้ากัน ●

เครื่องเคียงอาหารสมอง

C E เป็นตัวย่อของ Common Era ซึ่งหมายถึง Christian Era และ Current Era ซึ่ง CE มีความหมายอย่างเดียวกับ AD (คริสต์ศักราชหรือ ค.ศ.) ซึ่งเป็นตัวย่อของ Anno Domini ซึ่งเป็นภาษาละติน มีความหมายว่า In the year of (the/Our) Lord

BCE หมายถึง “Before Common Era” หรือ “Before the Christian Era” หรือ “Before The Current Era” ซึ่งตรงกับตัวย่อ BC (Before Christ หรือก่อนหน้าพระเยซู)

ทั้งตัวย่อ BCE/CE และ BC/AD มีความหมายอย่างเดียวกัน

ในระบบการนับเวลาเช่นนี้ซึ่งถูกคิดค้นขึ้นใน ค.ศ.525 (ใช้กันแพร่หลายภายหลัง ค.ศ.800) นั้น ไม่มีปีสูญ (year zero) ปี AD1 เป็นปีที่ถัดมาจากปี 1 BC

อาจารย์วรารักษ์ สามโกเศศ ฝากบอกว่าหนังสือเล่มใหม่ในชุด “โลกนี้ไม่มีอะไรฟรี” ของมติชนได้วางตลาดแล้ว ชื่อ “ราคาคือของจริง” ปกสีเหลืองมีรูป เหมมา เจอตุ่ง ในธนบัตร เล่มใหม่นี้ข้อสอดคล้องกับเล่มก่อนหน้านี้ (ในชุดโลกนี้ไม่มีอะไรฟรี เล่มที่ 8) ซึ่งมีชื่อว่า “เงินทองของมายา”